

отъ два-та языка кого-то ще *). Протоколи-тѣ ще ся водятъ и на два-та языка; предсѣдатели-тѣ ще трябва да знаятъ добря и Чехски и Нѣмски. Официалния языкъ на единъ градъ и негово-то окръжие ще е нѣмскія, дѣто има само Нѣмци, и Чехскія, дѣто има само Чехи. Въ кое-то окръжие обаче има жители отъ друга-та народностъ по-много отъ една нѣта чиновници-тѣ и съдници-тѣ на това окръжие трябва да знаятъ языка на тази миноритетъ, за да могатъ да приематъ прошенія и да съдятъ и на този языкъ. Службаши-тѣ на държава-та ще употребяватъ по между си сѣкій кого-то отъ два-та языка иска; тѣй сѣщо и кога-то единъ долеъ чиновникъ ся отправи къмъ по-горния, той може да му пише или да му говори своя языкъ: нѣмски или Чески; горния службаши обаче е длъженъ, кога-то е въ сношеніе съ по-долни-тѣ, да употребява языка на по-долни-тѣ службаши. Главни-тѣ службаши на Чехско-то царство, трябва да знаятъ добря и два-та языка; високи-тѣ съдовища трябва да бѣдатъ тѣй съставени щото да можатъ да ся съдятъ предъ тяхъ процеси и на два-та языка **). Няма да ся зема никой за писаръ или съдникъ, кой-то да не знае добря и два-та языка.

*) Въ Швейцарска-та република, дѣто число-то на Френци, Италиенци и Нѣмци е почти равно, може сѣкій депутатинъ да употребява въ департаментални-тѣ сѣвѣти кой-то ще отъ тѣзи три языка; сѣщо-то става и въ съдовища-та.

***) Въ тълкованіе-то кое-то придружава този проектъ е казано че не е никакъ несправедливо да сѣ принудени чиновници-тѣ да знаятъ и два-та языка, по причина че тѣ ся плащатъ отъ джебове-тѣ и на двѣ-тѣ народности; че тѣ ся плащатъ за да служатъ на жители-тѣ а не за да господаруватъ; и слѣдователно службаши-тѣ трябва да проумяватъ языка на народа или на общество-то кое-то ги хране, а не народа и общество-то да учи языка на слуги-тѣ си; и проч. Съ тѣзи думи ся оправдава този проектъ предъ австрійскія царь.